

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.332
Din 29.05.2013

Dosar nr: 111/2013

Petiția nr: 902/14.02.2013

Petent: G. A.

Reclamat: Ministerului Afacerilor Interne, Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: discriminare instituită prin texte de lege în ceea ce privește cuantumul pensiei, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. G. A. București

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. 1.2.1. Ministerului Afacerilor Interne

1.2.2 1.2.1. Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează discriminarea instituită prin textele de lege referitoare la drepturile de pensie și faptul că nu a beneficiat de ajutoarele bănești ce s-au acordat colegilor care s-au pensionat până în anul 2010.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

Astfel, prin adresele nr. 1555/13.03.2013 și nr. 1730/25.02.2013 au fost citate părțile, pentru termenul de 28.03.2013. De asemenea, li s-a adus la cunoștință excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale și instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

4. 1. Susținerile petentului

4.1.1 Petentul sesizează discriminarea instituită prin textele de lege referitoare la drepturile de pensie.

4.1.2 Astfel, acesta susține că legiuitorul a omis să prevadă și pentru militarii rezerviști cu drept de pensie principiul drepturilor câștigate în cazul recalculării/revizuirii pensiilor.

4.1.3 De asemenea, petentul susține că perioada nenormată și lipsa carnetului de muncă, respectiv imposibilitatea de a fi luată în calcul perioada nenormată în carnetul de muncă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, îl pun într-o situație discriminatorie comparativ cu angajații civili.

4.1.4 Petentul arată că în anul 2011 după o carieră de 29 de ani în M.A.I a fost trecut în rezervă cu drept de pensie, în baza Legii nr 263/2010, privind sistemul unic de pensii.

4.1.5 Petentul susține că a studiat cu atenție legea și a constatat că în cadrul Casei sectoriale de pensii a M.A.I aceasta nu se aplică în mod corect, **generând o discriminare evidentă față de modul în care sunt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare, ordine publică și siguranța națională**. Consideră că nu s-a aplicat cu rea credință de către Casa Sectorială de pensii, a *prevederilor art. 17 și 18 din Legea nr. 263/2010* potrivit cărora perioada suplimentară la vechimea în muncă acordată pentru condiții deosebite/speciale/alte condiții de muncă, precum și grupele I și II de muncă, **constituie stagiul de cotizare și**, prin urmare, aceasta perioadă trebuie luată în calculul punctajului lunar al pensiei.

4.1.6 Perioada suplimentară reprezintă stagiul de cotizare în conformitate cu prevederile art. 3, alin. (1), lit. (p) din Legea 263/2010 și art. 5, 31, alin. (1) și 37, alin. (1) din HG nr. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, prin urmare trebuie luată în calcul la stabilirea punctajului lunar al pensiei.

Deși în deciziile sale, Casa sectorială de pensii a M.A.I include stagiul suplimentar acordat pentru condiții de muncă în stagiul total de cotizare, calculul pensiei îl face doar pentru perioada efectiv lucrată, perioada suplimentară la vechimea în muncă nefiind luată în calcul ca stagiul de cotizare realizat în condiții normale, așa cum prevede legea.

4.1.7 Din cauza interpretării greșite a legii, această structură face confuzie între *aplicarea art. 100 din lege* care se refera la majorarea punctajelor lunare conform grupei de muncă și *aplicarea art. 17, alin. (1) și art. 18 din lege*, care reglementează o cu totul altă situație, respectiv aceea de luare în calcul punctajului lunar al pensiei a perioadei suplimentare, ca fiind stagiul de cotizare realizat în condiții normale.

Din cauza acestei situații, pensia petentului convenită în baza Legii nr. 263/2010 a fost calculată greșit la Casa sectorială a MAI, cuantumului ei fiind diminuat cu 500 lei lunar, „*Este illogic ca, în condițiile în care ai lucrat mai mult, ai avut venituri mai mari, nemăluând în calcul răspunderea socială conform gradului și funcției îndeplinite, să obții o pensie mai mică*”.

4.1.8 De altfel, petentul din discuțiile cu foștii colegi care s-au pensionat înainte de anul 2011, a constatat că pensiile calculate în baza legii 263/2010 sunt mai mici cu până la 40%. Aceasta diferență rezultă nu numai din neaplicarea art.

17, alin. (1) și art. 18 din lege, dar și datorită faptului că spre deosebire de OUG 1/2011, în actuala lege stagiul total de cotizare nu mai este de 20 ani, ci crește corespunzător cu vârsta de pensionare, iar beneficiile Ordinului „Meritul Militar” nu se mai aplică la cuantumul total al pensiei, cum ar fi normal, ci doar la cel privind stagiul de cotizare în specialitate (militar), **aspect care reprezintă o alta discriminare a cărei ținta a fost.**

4.1.9 În altă ordine de idei, petentul semnalează faptul că la ieșirea la pensie nu a mai beneficiat de ajutoarele bănești ce s-au acordat colegilor care s-au pensionat până în anul 2010. Mai mult, în conformitate cu dispozițiile art. 13, alin (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, polițiștii și jandarmii care s-au **pensionat pe motive medicale** au beneficiat de acordarea ajutoarelor prevăzute de dispozițiile art. 20, alin. (1) și (2) din Anexa VII, Cap.II, Secțiunea a III-a la Legea-Cadru nr. 284 din 28.12.2010, **aspect care se constituie într-o nouă discriminare.**

4.2. Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1. **Ministerul Afacerilor Interne** solicită respingerea petiției, întrucât consideră că CNCD nu este competent să soluționeze plângerea în cauză. În contextul dat C.N.C.D. nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrative jurisdicțional.

4.2.2 *Prin adresa nr. 2222 din 28.03.2013 Casa de Pensii Sectorială* solicită respingerea petiției, întrucât consideră că CNCD nu este competent să soluționeze plângerea în cauză.

Reclamata arată că petentul s-a adresat C.N.C.D. formulând, în temeiul dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, o cerere prin care acesta se consideră discriminat prin faptul că instituția noastră a aplicat „cu rea-credință prevederile art. 17 și 18 din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora perioada suplimentară la vechimea în muncă (...) constituie stagiul de cotizare (...)”, fapt ce a generat „o discriminare evidentă față de modul în care unt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare (...)”.

4.2.3 *De observat este faptul că deși petentul își întemeiază cererea invocând dispozițiile O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, acesta se află într-o gravă eroare, motivat de faptul inexistenței criteriului de discriminare.*

Astfel, potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

4.2.4 Criteriul pe baza căruia se face deosebirea, raportat la prevederile legale menționate, deși nu este indicat în mod explicit în cererea petentului, pare să fie **apartenența la o categorie defavorizată**.

Potrivit prevederilor art. 4 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, „categorie defavorizată este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită **diferențelor identitare față de majoritate, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare**”.

Apartenența la categoria defavorizată reprezintă consecința faptului că persoanele din această categorie **nu beneficiază de un anumit drept sau nu pot efectua anumite acte spre deosebire de majoritatea persoanelor, ceea ce nu este și cazul de față**.

Apartenența la categoria defavorizată reprezintă consecința faptului că persoanele din această categorie **nu beneficiază de un anumit drept sau nu pot efectua anumite acte spre deosebire de majoritatea persoanelor, ceea ce nu este și cazul de față**. Principiul nediscriminării presupune aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor care sunt egali în drepturi. C.N.C.D., nu poate analiza modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane, ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, opinează faptul că examinarea soluțiilor legislative alese de către jlegiuitor, precum și conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României revine în mod exclusiv Curții Constituționale.

4.2.5 Totodată, atribuțiile C.N.C.D. vizează examinarea acelor petiții sau sesizări care privesc încălcarea unor dispoziții normative, adică acte sau fapte ale unui subiect de drept care vin în contradicție cu obligațiile impuse de lege în domeniul nediscriminării.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, **să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le**

înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000

privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Data redactării: 07.06.2013

Redactat și motivat S.C.S. tehno-redactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.